

2281

2den Beh. af Lovf. om Brugen af Kirkerne.

2282

uden „Kirkeinspektionerne“ ogsaa blev nævnt „Kirkeinspektionerne“, navnlig af Hensyn til de Kirker, der eie sig selv. De ærede Stille- lere af Ændringsforslagene have optaget denne Tilføielse i deres Forslag under Nr. 6 til § 12, og saa meget mere turde det være nød- vendigt ligeledes at indføre den i Paragrafens første Del. Dette er jo imidlertid af den Slags Udsættelser, der ikke kunne hindre mig i at stemme for nogen af disse Paragrafer, men da jeg interesserer mig meget for nærvæ- rende Lovforslag, med hvilket jeg fuldt, sam- stemmer, har jeg fundet det rigtigst at gjøre opmærksom paa, at der findes en mindre kor- rekt Udtryksmaade paa nogle Steder. — Der- imod er der et enkelt Punkt i Loven, hvorved jeg har nogen Betænkelighed, idet jeg frygter for, at der kan opstaa Forhold deraf, som maatte ville vise sig at være noget uretfer- færdige. Jeg sigter her til § 7, der fastsætter, at enhver Sognebeboer har Ret til at blive begravet paa Sognets Kirkegaard, selv om han ikke hører til Folkekirken. Det er vistnok saa, at den Regel, som her fastsættes, ikke er ny, men kun udtrykker den nugældende Ret, i alt Fald paa Landet; men naar denne Ret her skal opføres til Lovregel, ledes dog Tanken her paa en Side af den foreliggende Sag, som paa dette Punkt ikke ganske kan lades ude af Betragtning, medens den paa andre Punkter ganske vist er af underordnet Betyd- ning, og det er den økonomiske Side. Ved Brugen af Kirkegaardene foregaar nemlig ikke som ved Brugen af Kirkerne en blot Brug, men der foregaar en Forbrug, og som Følge deraf træder den økonomiske Side ogsaa stærkere frem. Jeg skal med Hensyn til den af mig antydede Betænkelighed holde mig til de Kirker, som eie sig selv. Naar disse Kirker ikke selv kunne udrede Udgifterne til deres Fornødenhe- der, deriblandt til Kirkegaardene, da skal der, som bekendt, efter Danske Lovs 2—22—64 og senere Lovbestemmelser foretages en Tigning paa Menighedsmedlemmerne, og ved en saadan Tigning ville vedkommende Myndigheder, som

foretage den, grundlovmæssig have at forbigaa de Sognebeboere, der ikke høre til Folkekirken. De udenfor Folkekirken staaende Sognebeboere ere fritagne for at svare Bidrag til bemeldte Udgifter, men skulle nyde fuld Ret lige med de Bidragpligtige til Brug og Forbrug af den Kirkeiendom, til hvis Tilveiebringelse Udgif- terne medgaa. Dette Forhold vil for flere vise sig som uretferdigt eller i alt Fald ubilligt. Det forekommer mig, at de, der ville benytte Retten til at begraves paa Kirkegaarden, maatte ogsaa være forpligtede til at bidrage til Kirke- gaarden. Saadant er imidlertid ikke fastsat i Forbindelse med anførte Regel i § 7, og det er den Betænkelighed, som jeg har paa dette Punkt, men det skulde være mig fjært, om den kunde fjernes ved Ættringer fra en eller anden Side.

Madvig: Af de Bemærkninger, som ere fremkomne fra de to ærede Landstings- mænd, er der kun een, som angaar et af de stillede Ændringsforslag, nemlig Ændringsfor- slaget til Nr. 12, og som jeg derfor skal sige et Par Ord om. Vi have her taget Kirke- synet, fordi det allerede er nævnt i selve Pa- ragrafen, nemlig hvor der er Spørgsmaal om Belysningen; men jeg skal indrømme, at her, hvor der kun er Spørgsmaal om en Betaling til Kirken, kunde der maatte være Grund til at vælge en anden Autoritet til at afgjøre mulig Strid herom. Derom skal jeg inden 3die Behandling tale med mine Medforlagsstillere; men Bestemmelsen om Opvarmning og Beta- lingen derfor anser jeg for aldeles nødvendig, da — som det allerede er sagt — Spørgs- maalet om Opvarmning kan faae Betydning for flere Kirker, end det for Diebsticket har, og naar der siges, at denne Sag kan ordnes ved Overenskomst, og at man bør henvise til at træffe Overenskomst med Kirkeieier, Kirkeinspek- tion eller Kirkeværge, saa er det klart, at naar der ikke søies Noget til, saa kunde dette Spørgs- maal benyttes til at lægge de Paagældende store Bæmskeligheder i Veien. Naar Kirken